

GANBOA TA OÑEZ.

Composicion premiada con UN OBJETO DE ARTE en el certámen literario-artístico celebrado con motivo de la Coronacion de Ntra. Sra. de Aranzazu.

ARTZAIN-KOPLAK.

ERRODRIGOK BIRJINA ARANTZAZUKOK, ETA ERRODRIGOREN AITAK,

ERRODRIGOK.

Lengo aldian bati
Entzun neutsan, aita,
Eche asko erre, ta
Zituela bota;
Batalla andiren bat
Or Bizkai aldean,
Diñoce, izan dala
Askoren kaltean.

AITAK.

Errodrigo maitea,
Ain dira andiak
Gutzizko luzaroen
Euskeldun-erriak.
Daroazan zorigach,
Damu, ta negarrak,

Gerrak daukezalako
Ondorengo charrak.
Gizaldi erdi bat da
Erdibitu zala
Ulibarrin euskeldun
Erri on au ala.
Banda bat da Ganboa
Ots egiñkoa,
Oñez deitzen dabena
Beste aldekoa.
Arrezkero dabilnaz
Beti emen gerran,
Ez dakit, noz jakuzan
Jarriko bakean.
Amaika eche dabe
Bitzuak ondatu,

Laboreak ugari
 Erre, ta kizkaldu.
 Beste guraso askok
 Euren bizitzea
 Galduta ichi dabe,
 Ume zurtz echea.
 Gu emen ach arteetan
 Bizi gara ondo,
 ¡Orrelako negarrik
 Eldu ez dalako!

ERRODRIGOK.

Aita, kantau oi dabez
 Batzuk, ta besteak
 Euren aldeko garaitz
 Gloriaz beteak.
 Baña, nik kantetan dot
 Aloñan bakea,
 Bertan irago gura
 Neuke denporea.
 Ene artaldeari
 Jaramonik ondo,
 Ene chabolachoan
 Gabez eginda lo.
 Taloa, ta esnea
 Jan arren bakarrik,
 Besterik бага bizi
 Naz pozez beterik.
 Ez alda etorriko
 Araño gerrea,
 Ondatu ez daiguen
 Gure artaldea.
 Zerren gerra zaleen
 Tronpetaren otsa,
 Nire chistuagazko
 Oso da garratza.
 Nire soñuak poztu
 Oi dauz ardichoak,
 Gerrarien tronpetak

Larritzen gaisoak.
 Aita banoa, bada,
 Orain eurakgana,
 Zergaitik zaiñ bagarik
 Egin daben gaba.
 Badakizu nintzala
 Bart Baltzategira
 Etorri talogeitzat
 Urunaren billa;
 Eta gaur Domekea
 Zalako gañera,
 Jasteko entzutera
 Mezea kalera.
 Bestelan Aloñan nik
 Nai dot bada bizi,
 Kalerik ez dot gura
 Aldala ikusi.
 Anche daukadalako
 Naikoa pozgarri,
 Landa zabal berdeak
 Naitean jazarri,
 Kerizpeak aukeran,
 Ditudaz topetan
 Urak zelakoak nai
 Iturrichoetan.
 Chirrichirrien soñu,
 Chorien chistuak
 Orreek dira entzuten
 Ditudan kantuak.
 Chabolako atean
 Jarririk gabetan,
 Ikusgarri ederrak
 Ditut zeruetan.
 Illargiari beti
 Deutsat jaramoten,
 Egunik egunera
 Ze alde dakarren,
 Baita izar batzuri

Oi deutset igarri,
 Nundik, nora, ta zelan,
 Oi diran ibilli;
 Eta adoradurik
 Euren Egillea,
 Zein dan gure Jaungoiko,
 Neurrik bagea.
 Beragan neure uste
 Dana ipñirik,
 Neure kamañachoan
 Jarten naz etzunik.
 Agur, aita maitea,
 Domekara artean,
 Ez aldozu izango
 Okerrik astean.

ATAK.

Zorionekoa da
 Gizona munduan,
 Bizi bada asabak
 Zirean moduan;
 Euren lurrak landuaz
 Euren baserrian
 Euren oitura zar, ta
 Siniste garbian;
 Munduko andikien
 Egarri bagarik
 Iguñ бага echeak
 Dakarrena janik,
 Izan ez arren gauza
 Urian lakoak
 Osasungeitzat, baña,
 Dira obagoak.
 Noberen artaldeai
 Eginik jaramon,
 Gizendurik urtean
 Charri, edo zekor,
 Taloa ta esnea
 Urdai, ta aragia,

Naikoa bada ez da
 Charra baserria.
 Gañera laboreai
 Gagoz gu begira,
 Adurra darigula
 Onchoak badira.
 Ez daukagu munduko
 Andien amesik,
 Abere ta lurrakaz
 Bizi gara pozik.
 Goiñetan egiñagaz
 Geure erregua
 Jaunari eskiñiaz
 Egun zabaldua.
 Berari opaturik
 Geure neke lanak,
 Gaberaño izaten
 Ditugun dan danak.
 Errosariochoa
 gabean gabean
 Errezaurik uts baga
 Apari ostean
 Etxatera goaz gu
 Biotz zabalagaz,
 Eguna ondo juan
 Jakun usteagaz.
 Alanche bizi gara,
 Ene semechoa,
 Jaunari zor deutsagu
 Eskerra naikoa.
 Izan zaitte, bai, izan
 Baserri zalea,
 Maitetuten dozula
 Zeure chabolea,
 Diñozun legez anche
 Bizi zara ondo,
 Iñon bere etzara
 Obeto izango.

Zoaz ordu onean,
Domekan etorri,
Lagunduko deusut nik
Mezataraz zuri.

ERRODRIGOK.

Jaungoikoak dizula
Aitacho egun on,
Domekea baño len
Ona, emen nator.

AITAK.

¿Zetan zatoz semea
Zapatua izanik
Orrelan arnasarik
Bere artu ezinik?
¿Zer gertatuten jatzu
Zer barri dakazu?
Atseden puskat, eta
Esan egidazu.

¿Agur zuk etzenduan
Domekara arte?
Biyar arte semecho
Etzindudan uste.

ERRODRIGOK.

Etzaitte ikaratu,
Aitacho maitea,
Barri eder bat dakart,
Zeruko gauzea.
Jakin egizu, jakin,

Zelan gaur goisean
Gezaltzatik aurrera
Ardien atzean
Niñoiala santa bat
Billatu dodala,
Ain eder, ain galanta
Ikusteko dana.
Andra guztizko bat da
Umeaz besuan,
Jantzita Erregiña
On baten tayuan.
Aranz arbola baten
Ain bakartokian
Errañua botiaz
Dago agirian.
Dala, diño, Artzaiña
Ama Erregiña,
Eta chabolacho bat
Dabela premiña.

AITAK.

Zelan izan ete da
Alan agertzea,
Askorentzat izango.
Da gach, sinistea;
Baña, zelan daukadan
Nik sendo fedea
Jaunarentzat ez da gach
Ezer egitea.

FELIPE ARRESE TA BEITIA.

(Bukatuko da)

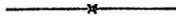

GANBOA TA OÑEZ.

Composicion premiada con UN OBJETO DE ARTE en el certámen literario-artístico celebrado con motivo de la Coronacion de Ntra. Sra. de Aranzazu.

ARTZAIN-KOPLAK.

ERRODRIGOK BIRJINA ARANTZAZUKOK, ETA ERRODRIGOREN AITAK.

(BUKAERA).

ERRODRIGOK.

Aita neuk bere ezin
 Eginda sinistu,
 Ikusi arren bere
 Dudan naz aurkitu;
 Mirarien bat zala
 Ziertu izango,
 Umill umill jarririk
 Azartu nachako.
 Berbaz al dan ondoen
 Egiñaz berari;
 Baña, berak obeto
 Erantzun deust niri.
 Entzungo dozu laster,
 Zer erantzun deustan

Baña nik neuk lenengo
 Auše deusat esan.

 ¿Nor zara o Andrea
 Umeaz besuan?
 ¿Nundik sortu zachakuz
 Emen eremuan?
 ¿Nundik agertu zara
 Orren miragarri
 Erregiña andi bat
 Dozula irudi?
 Buruan koroia ta
 Purpuraz soiñean,
 Ezin asmaurik nago
 Nor ete zarean,
 ¿Al zara artzaiñen bat

Baña, nor zaintzeko
 Ezpadozu ardirik
 Begiratuteko?
 Badazautzareala
 Seme orren Ama,
 Arpegiz dozulako
 Berorren antz dana.
 ¿Eta noren Erregiñ
 Izan zindekez zu,
 Basoan nok adorau
 Iñor ezpadozu?
 ¿Eta toki oberik
 Zuretzako etzan,
 Aukeratu bagarik
 Orrelan arantzan?

BERAK EKANTZUN DEUST.

Iru gauza orreek naz,
 Errodrigo ona,
 Ama, Erregiña, ta,
 Gañera Artzaiña,
 Jaungoikoa da nire
 Seme, ta Bildotsa;
 Zeru, eta lurrean
 Neuk daukat agintza.
 Orra zelan ni nazan
 Iru gauza orreek,
 Munduan ainbat doe
 Ez dauz beste batek.
 Umilla nintzalako,
 Jaunak nindun egin
 Gizon danentzat Ama,
 Artzain, ta Erregiñ.
 Berak dauka emonik
 Niri ardurea
 Zuen guztioena
 Oso ta betea.
 Errodrigo etzaite

Alan ikaratu,
 Onezkero nor nazan
 Dozu ezagutu.

GERO NEUK ESAN DEUTSAT.

Badazaut zareala
 Zeruko gauzen bat,
 Ikusiaz batera,
 Au gogoratu jat.
 Ez dodalako iñoz
 Aiñ andra ederrik
 Munduan ezagutu
 Gaur arteraño nik.
 Dirudizu Eguzki
 Goisetik jagia,
 Alegeratuteko
 Euskeldun Erria.
 Berau dagoalako
 Aspaldiko urteetan
 Gorrotoan sarturik
 Gerra gaiztoetan;
 Eta zelan dagoan
 Artzen kastigua,
 Derichat errukitu
 Jakola zerua.
 Uste dot ¡o! Andrea,
 Bien bitarteko
 Jainko, eta gizonen
 Zareala izango.
 Asarrez ez deusku, ak
 Bialtzen euririk,
 Agorrez bizi gara
 Danok erdi illik;
 Eta baldin bazara
 Zu Jaunaren Ama,
 Euria zeuk jadichi
 Zengi bereala.
 Gure Artzaiñ, Erregiñ,

Ta Ama bazara,
Euskal-lurra artu-izu
Zeure ardurara.

BERAK ERANTZUN DEUST.

Jakizu Errodrigo
Ene gogokua,
Euskeldunetan zaitut
Zu aukeratua.
Adierazoteko
Gauza oneek zuri,
Ta nai dot iragarri
Dayozun aitari
Beti izan dodala
Zuen ardurea,
Eta gura dodala
Emen chabolea.
Bertatik zainduteko
Erri euskalduna,
Zein dan niretzat jente
Laztan ta kutuna.
Baña, alan bearrez
Gaur zorigaiztuan
Aurkietan da agorraz,
Ia ondatuan.

GERO NEUK ESAN DEUSAT.

Banoa arin-arin
Aitari echera
Emen jazoten dana
Iragarritera.
Erregutuko deusat
Laster chabolea
Egin bear jatzula,
Arnacho maitea.
Bestela ez dozula
Egingo euririk,
Geratu etzaitean

Oso ondaturik.
.
Ause da, ene aita,
An dana gertatu,
Zuri esan artean
Etorri naz estu.
Goazan, arturik laster
Alditugun zurak,
Sentigarri litzake
Busti daian urak.
Nire ustean dauka
Ak erabagia
Artuta bereala
Eiteko euria;
Eta zuk badakizu
Eurien premiñan,
Zelan gaizki gagozan
Emen aspaldian.

AITAK.

Goazan, ene semea,
Dagoan lekura,
Zergaitik ikustea
Nik bera dot gura.
Jaungoikoaren Ama
Ziertu dalako,
Chabolacho bat baño
Geiago zor jako.
Goazan Errodrigocho
Goazan bereala,
Ondrau daigun, mirariz
Agertu dan Ama.

ERRODRIGOK.

Etorri zaitetz aita
Neure ondorean,
Neu joango nachatzu
Aurretik bidean;

Zergaitik bear dogun
 Guk toki charretan
 Irago ach arte ta
 Leku labanetan;
 Baña begiratuaz
 Astiro astiro,
 Elduko gara miñik
 Egin бага ondo.
 Goazan an agiri dan
 Artalde azpira,
 Eta andik garbiro
 Tokia agiri da.
 Goazan egonagaitik,
 Aldapa gogorra,
 Alimo, ene aita,
 Igo arte gora.

AITAK.

Arañoko bidea
 Ia ez da asko,
 Bildur naz, baña, ete dan
 Andik ikusiko.

ERRODRIGOK.

Ara, ara, an aita,
 Ara nun dagoan,
 Anche arako sasi
 Andien alboan.
 ¿Ez dozu begiztetan
 Arantza gañean
 Esan deutsudan legez
 Zeuri len echean?
 Begira egiozu
 Dauka artzaiñ antza,
 Arpegiko azala
 Baltzerana dauka.
 Baña, ederrez zelan
 Dan paregabia,

Dudarik bapere da
 Birjiña Maria.

AITAK.

Goazan aguroago,
 Adoradu daigun,
 Mirari bat dala an
 Garbi da ezagun,
 Gero joan bearoko
 Dozu Oñatira,
 Alperrik erreguka
 An neketan dira,
 Ez dabe ez euririk
 Au ikusi arte,
 Zerutik eratsiko
 Ezetara bere.
 Lenengo bear dabe
 Onaše etorri,
 Ama-Semeok zelan
 Dagozan ikusi.
 Eurok adorau, eta
 Gero chabolea
 Bearoko deutse egiñ,
 Semecho maitea.
 Baña, geuk aurrenengo
 Dayogun erregu,
 Pekatariokgaitik
 Daitezana bigundu.

ERRODRIGOK.

¿Zeuk ala neuk asiko
 Dogu erregua?
 Asi-zu zeuk zergaitik
 Zara gurasua.

AITAK.

Asi zaite lenengo
 Zeu ene semea,

Zarealako bere
Aurkitutzallea.
Belauniko jarririk
Berorren oñetan,
Abe Maria asi
Zaitetz errezetan.

ERRODRIGOK.

Agur, agur Maria
Graziaz betea,
Jaungoikoa da zugaz,
Birjiña maitea.
Andra danetan zara
Zu bedeinkatua,
Ta Jesus zure sabel

Dontsuko Frutua.

ATAK.

Pekatoriokgaitik,
Jainkoaren Ama,
Erregutu egizu
Orain arren bada;
Eriotzako orduan
Begiok gugana
Zuzendu, ta eroan
Gagizuz zeugana.

ERRODRIGOK.

Amen.

FELIPE ARRESE TA BEITIA.

